

Ja nie chcę tak żyć, mówisz dumnie. Ja chcę żyć inaczej, po swojemu, chcę tego i tego. Dobrze. Chcesz. Ale dlaczego chcesz? Jaka jest przyczyna? Przecież nie urodziłeś się z tym chceniem, a nawet gdybyś się urodził, to ono tym bardziej nie byłoby twoje, bo przy urodzeniu nie miałeś nic swojego, wszystko dostałeś z zewnątrz, od ciała zaczynając, które jest mieszanką ojca i matki. Jesteś mieszaniną. Zewnątrz cię ukształtowało, zewnątrz stworzyło to, co ty dumnie nazywasz „ja”, a co jest tylko mieszaniną, połączeniem zdarzeń, faktów, cech i nawet nie wiesz jak wpłynął na ciebie kolor ścian, sufitu i podłogi w sali, gdzie przyszedłeś na świat. Człowiek jest mieszaniną, która nie jest w stanie pojąć co ją ukształtowało, co jak na nią zadziało, co ją stworzyło i to nie jest w stanie zbadać tego mimo wysiłku rozmaitych naukowców i psychologów. Nigdy. Dlatego nie można sobie tworzyć ludzi, dlatego tworzy ich tylko Przypadek lub Los albo Przeznaczenie, Fatum a może Bóg. Bo człowiek jest niczym więcej jak tylko odpowiednią mieszanką. Nie mów co by było gdyby, co by było gdybyś się wychował w innej rodzinie, gdyby to czy tamto się nie stało – to już byś nie był ty. Nie byłbyś już tym, kim jesteś teraz. Nie byłbyś w ogóle, byłby ktoś zupełnie inny. Obcy absolutnie wobec tego, co nazywasz „sobą”. Mówisz: ja wybieram, ja decyduję tak i tak, ja chcę tego i tamtego. Ale dlaczego chcesz? Dlaczego tak wybierasz? Wszystko ma swoją przyczynę. To nie ty wybierasz, to wybiera to wszystko, co cię spotkało w życiu, suma i mieszanina tego, co przeżyłeś i czego doświadczyłeś, to twoja przeszłość wybiera, bo ty jesteś przeszłością. Twój wybór jest zdeterminowany, ale nie wiesz jeszcze na jaki. Wybierasz w poczuciu wolności: o, tak, ja, ja sam sobie wybieram, ja właśnie decyduję. Dobrze, wybieraj sobie, ale miej tą świadomość, że tak naprawdę twój wybór jest z góry wiadomy, nie jest wyborem, jest zaprogramowany przez to wszystko, co ci się przydarzyło i nawet nie wiesz jaki element przeszłości w jakim stopniu zaprogramował twój teraźniejszy niby-wyбір. Bo wszystko ma przyczynę, a człowiek jest tylko fragmentem zewnątrz. Nie ma nic, co byś mógł nazwać prawdziwie swoim, oryginalnym, nie ma czegoś takiego jak twój własny plan na życie, twoje własne poglądy, wybory i decyzje. Gdyż to wszystko jest tylko odpowiednią mieszanką przeżyć, wydarzeń, genów, koloru kołderki w łóżeczku, temperatury przy narodzinach, pogody w dzieciństwie i takich szczegółów, z których nie zdajesz sobie nawet sprawy. Przyczynowość. Tak... Twój wybór ma przyczynę, ma powód, a ten powód leży w tak zwanym tobie, które jednak jest tylko tym, co zostało ci przekazane. Jesteś tradycją. Cały człowiek jest tradycją, jest przekazem, mieszaną przekazów. Mieszaniną wydarzeń, przypadków, przeznaczeń, tego wszystkiego co z zewnątrz od niego dociera i go tworzy, kształtuje, stwarza. Człowiek nie istnieje bez zewnątrz, człowiek nie istnieje sam jako taki, jako własny wewnętrzny i samodzielny, lecz jest zlepkiem i mieszanką tego, co stworzyło Zewnątrz, jest jeszcze jednym wariantem połączenia tego, co już istniało poza nim. Nie ma nic swojego, nic własnego, a jego wybór, jego decyzja nie jest żadną decyzją. Jest decyzją tylko dla niego samego i dla innych, lecz nie jest nią naprawdę, gdyż ma przyczynę, gdyż jest zdeterminowana przez Zewnątrz, przez Przeszłość. A jego poglądy nie są jego poglądami lecz mieszaniną poglądów innych, które znowuż są tylko mieszaninami i tak aż po horyzont gdzieś daleki dziejów. A on sam nie jest sobą i nigdy sobą być nie może, gdyż jest tylko Zbiorem, Zlepkiem, Połączeniem, Mieszaniną, Miksem tego wszystkiego, co uważa za zewnętrzne. A jego ciało nie jest jego ciałem, lecz mieszaniną ciał innych. A jego uczucia nie są jego uczuciami, lecz mieszaniną przeżyć, genów, hormonów, substancji i ogólnie tego wszystkiego, co nazywa się charakterem i temperamentem i Bóg wie czym jeszcze. A jego wiedza nie jest jego wiedzą, lecz połączeniem wiedzy innych. I nic on nie przynosi na świat, gdyż nie przybywa on do świata, lecz ze świata się wyłania i wydobywa, ze świata powstaje, ze świata się kształtuje, to świat go tworzy, to on jest światem po części, jest tym, co przez Przypadek bądź przez Przeznaczenie do niego dotarło, co porysowało na pustej tablicy genów, które też przecież nie są jego genami, to bądź tamto. Dlatego nie ma nic wewnętrznego ani nic własnego. Dlatego wszystko jest zewnętrzne i cudze, dlatego człowiek nigdy sobą być nie może, gdyż nie

ma czegoś takiego jak on sam. To jest wszystko Zbiór, Zlepek cząsteczek, części, elementów. Zbiór uczuć, emocji, komórek, tkanek, poglądów, moralności, Zasad, wiedzy, rozumu, umysłu. Zbiór części i jedna część wobec drugiej jest całkiem obca, zewnętrzna, przeciwna drugiej, a wszystkie dążą do Władzy, do Stłamszenia pozostałych części i własnej dominacji nad pozostałymi częściami. A człowiek mówi: „Ja”. Jakie „ja”? Masz podjąć decyzję – doznajesz wahania. Jedna część namawia cię na to, druga na to. Gdzie tu ja? Która część bardziej jest moja, skoro obydwie są mną, a zarazem żadna w pełni mną nie jest, gdyż wszystkie tworzą w Skupisku coś nazywane „człowiekiem”...Lecz nie ma człowieka! I co, myślisz też może, że gdy jedna część to ci podsuwa, a druga do czegoś przeciwnego namawia to jakiś „ty” osobny całkiem i zewnętrzny wobec wszystkich swych części, neutralny decydujesz...Ale na podstawie czego? Na podstawie jakich kryteriów?! Kim ty jesteś?! Czego chcesz i dlaczego właśnie tego?! Nie ma ciebie!!! Są tylko części i to która wygra zależy znowuż od Zewnątrz, od tego, która w toku wydarzeń, życia, kształtowania umocniła się bardziej, która jest silniejsza, mocniejsza i pokona części inne...Ale tak, tak myśl sobie dalej, że jesteś jakiś ty, że ty wybierasz na podstawie jakichś sobie tylko znanych kryteriów, które nie mają powodu, że części tylko ci podsuwają wybór, ale Ty, Ty sam wybierasz...Wmawiaj sobie to dalej! Ale wiedz, że tak nie jest. Że nie ma jednego ciebie monolitycznego, niezależnego od części swych i od Zewnątrz, bo czym byś to był? Kim byś to był? Gdzie byś siedział, wyższy nad części swe? Zabrać ci ciało, zabrać psychikę, rozum, umysł., duszę, charakter, poglądy i co tam jeszcze – i co zostanie?! Zabrać wszystko, co od świata, od Zewnątrz pochodzi – i co zostanie?! Jakieś „ja” wewnętrzne najbardziej, czyste, szczere i niezabrudzone światem...GDZIE?! Gdzie to ja? Czym jest to ja, kim jest to ja?! Twórzcie sobie mity, legendy, o racjoniści, o naukowcy od siedmiu boleści! Czciecie ja, którego nie ma! Czciecie szczerłość, której nie ma! Czciecie naturalność, której nie ma! Czciecie siebie, a was nie ma! Buntujecie się przeciw Władzy zewnętrznej, przeciw Światu, przeciw Zewnątrz, ale wy jesteście Zewnątrz! Wy z Zewnątrz pochodzicie i nie macie nic swojego! Zrozumcież wreszcie, że jesteście tylko Zbiorem, Połączeniem, że wyrosliście ze świata, z rodziny waszej, z domu, ze środowiska, z genów – że tym tylko jesteście! Że nie macie ciała, lecz ciałem jesteście! Że nie macie psychiki, lecz nią jesteście! Nie macie duszy, lecz nią jesteście! Nie macie rozumu, umysłu, lecz nim jesteście! Nie macie poglądów, lecz nimi jesteście! Nie macie charakteru, lecz nim jesteście! Nie macie przeżyć, lecz nimi jesteście! Nie macie przeszłości, lecz nią jesteście! Jesteście budowlą z klocków...Czyż zamek ma bramę, wieżę, ma komnaty, ściany, podłogi, sufity, piętra, piwnice?! Tak?! To czym niby JEST ten zamek, który to wszystko MA?! Czy nie raczej jest tak, że zamek JEST piwnicami, jest piętrami, podłogami, sufitami, ścianami, bramami, wieżami – że JEST tym wszystkim i niczym więcej, że z tego wszystkiego się SKŁADA, że jest tylko ZBIOREM, Mieszaniną, Połączeniem – i niczym więcej?! Czyż jeśli połączę dwa klocki powstanie coś więcej niżli dwa klocki? Skąd?! Tak i wy wiedzcie, żeście zamkami z klocków, które Los, Bóg, Fatum czy Przypadek buduje z klocków poszczególnych wydarzeń, chwil, przeżyć, genów i tego wszystkiego, czego nawet nie zauważyliście...

Kopiowanie tekstów, obrazów i wszelkiej twórczości użytkowników portalu bez ich zgody jest stanowczo zabronione. (Ustawa o prawie autorskim i prawach pokrewnych, Dz.U. 1994 nr 24 poz. 83 z dnia 4 lutego 1994r.).

MP642, dodano 09.11.2018 23:40

Dokument został wygenerowany przez www.portal-pisarski.pl.